

«Χαίρε των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα»

Συνεχίζεται, αδελφοί μου, κατά την σημερινή Β΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου, το εγκώμιο του ουρανού και της γης προς το πρόσωπό της. Συνεχίζεται η κατάθεση της ευγνωμοσύνης του ανθρωπίνου γένους για τις ευεργεσίες τις οποίες επιδαψίλευσε στην ταραγμένη ανθρωπότητα, αποδεχόμενη του θέλημα του Θεού, να καταστεί το όχημα της σωτηρίας μας. Ανάμεσα στον ευχαριστιακό αυτόν εγκωμιασμό δεσπόζει ο Χαιρετισμός της για τον έλεγχο της πλάνης των ειδώλων, ο οποίος επετεύχθη με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού.

Δεν είναι αμελητέο γεγονός η πλάνη της ειδωλολατρίας, ούτε αφορά μιαν άλλη, μακρινή από εμάς, εποχή. Είναι η χειρότερη συνέπεια της πτώσης των πρωτοπλάστων και της αποστασίας από τον Θεό, που οδηγεί στην απώλεια και την στέρηση της σωτηρίας. Ο άνθρωπος, σκοτισμένος από τις συνεχείς πτώσεις του, λησμόνησε τον αληθινό Θεό και τον υποκατέστησε με τα είδωλα. Αυτή η επιλογή συνιστά παραφροσύνη. Το ομολογεί εύγλωττα ο Απόστολος Παύλος: «οι άνθρωποι, νομίζοντας ότι είναι σοφοί, τρελάθηκαν και αντάλλαξαν την δόξα του άφθαρτου Θεού, με ομοιώματα και κτιστά είδωλα φθαρτών ανθρώπων και πετεινών και ερπετών και τετραπόδων»¹

Αυτή η παραφροσύνη έχει καταλάβει μία μερίδα ανθρώπων στην εποχή μας, οι οποίοι αγωνίζονται για την αναβίωση και νεκρανάσταση, στην πατρίδα μας και διεθνώς, των αρχαίων παγανιστικών θρησκειών και την επαναφορά του προχριστιανικού ειδωλολατρικού μορφώματος. Το γεγονός αυτό δεν είναι τυχαίο, ούτε δευτερεύον. Φαίνεται γραφικό, αλλά είναι άκρως επικίνδυνο.

Κεντρικός άξονας των νέο-ειδωλολατρών είναι η επιστροφή στην αρχαιοελληνική θρησκεία, την οποία προβάλλουν ως την γνήσια θρησκευτική παράδοση του τόπου και η προσβολή, η αποδυνάμωση και η πτώση, ει δυνατόν, της Εκκλησίας του Χριστού. Η εργασία τους είναι συστηματική. Πλήθος βιβλίων και περιοδικών, σχετικών προς το θέμα, τυπώνονται και κυκλοφορούν αυξανόμενα, τόσο στην την Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Οι θεωρητικοί του κινήματος της νέο-ειδωλολατρίας προσπαθούν να συγκινήσουν τους ακροατές τους με κηρύγματα ελληνολατρίας. Υποτιμούν ή και αμφισβητούν την Παλαιά Διαθήκη, από την αποδοχήν της οποίας, ως πηγής αποκαλύψεως της Χριστιανικής Πίστεως, αποκλείουν τους Έλληνες. Επιτίθενται με σφοδρότητα κατά της Εκκλησίας μας, διατυπώνοντας κατηγορίες για δήθεν διωγμούς και καταστροφές, τις οποίες υπέστησαν σπουδαία μνημεία της αρχαίας θρησκείας από τον Χριστιανισμό.

Ποιά ήταν, όμως, πραγματικά η αρχαιοελληνική θρησκεία; Μελετώντας τις πάμπολλες μυθολογίες και θεογονίες των αρχαίων, οι οποίες αποτελούν τις πηγές της αρχαίας θρησκείας, διαπιστώνει κανείς τερατώδεις αντικρουόμενες απόψεις πάνω σε θεμελιώδεις αρχές της. Συναντά απaráδεκτες διηγήσεις για τους «θεούς», όπως πράξεις βίας, μίσους, αντιζηλίας, αντεκδικήσεως και

¹ Ρωμ. 1,22

αφάνταστης εχθρότητας μεταξύ τους. Οι «θεοί» φέρονται να διαπράττουν ανείπωτες ηθικές παρεκτροπές, μοιχείες, πορνείες, βιασμούς, παιδεραστίες, αιμομιξίες, ομολυλοφιλίες, απάτες, κλοπές, φόνους, αδικίες, πολέμους κ.άλ. Οι αρχαίοι «θεοί» αποδεικνύονται αρνητικά πρότυπα για τη διαμόρφωση των ανθρώπινων χαρακτήρων.

Οι σοφοί πρόγονοί μας αντιλήφθηκαν νωρίς την πρωτόγονη και παράλογη μορφή της θρησκείας τους και γι' αυτό άσκησαν σκληρή κριτική για τους κατασκευασμένους «θεούς» και τη δεισιδαιμονία της εποχής. Προσωπικότητες της αρχαιότητας όπως ο Ηράκλειτος, ο Αναξαγόρας, ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Δημόκριτος, ο Σοφοκλής, ο Επίκουρος, οι Στωικοί και πολλοί άλλοι, είτε στάθηκαν επικριτικοί και καυστικοί απέναντι στην αρχαία θρησκεία, είτε την αρνήθηκαν εντελώς. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό, καθώς πολλοί απ' αυτούς διώχθηκαν, ταλαιπωρήθηκαν ή βρήκαν τραγικό θάνατο. Η παρακμή της αρχαιοελληνικής θρησκείας άρχισε πολύ νωρίς, για να κορυφωθεί μετά τους κλασικούς χρόνους και ιδιαίτερα στα ελληνιστικά χρόνια. Με την εμφάνιση του Χριστιανισμού η αρχαία θρησκεία ήταν ήδη σε κατάπτωση και έπνεε τα λοίσθια.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας σεμνύεται γιατί πέτυχε τη συνάντηση και συνταύτιση Ελληνισμού και Χριστιανισμού σε αυτό που ονομάζεται Ορθοδοξία και είναι Εκείνη που διαφύλαξε, διά μέσου των αιώνων, την Ελληνική γλώσσα, την Ελληνική αυτοσυνειδησία και τη διαχρονικότητα του Ελληνικού γένους και της ιστορίας μας. Οι Ορθόδοξοι Έλληνες δεν είμαστε λιγότερο Έλληνες από εκείνους που θέλουν να μονοπωλήσουν το ένδοξο αυτό όνομα ταυτίζοντάς το με μια συγκεχυμένη, πλανεμένη, πολυθειστική, ειδωλολατρική και πολύμορφη έκφρασή του, που απορρίφθηκε ήδη ανεπιστρεπτί από τους πιο λαμπρούς εκπροσώπους της αρχαιοελληνικής διανόησης. Δικαιολογείται η καύχηση για το ένδοξο αρχαιοελληνικό πολιτιστικό παρελθόν μας. Δεν δικαιολογείται, όμως, η επιστροφή σε πρωτόγονες μορφές κάποιας δήθεν «πατρώας» θρησκείας, η οποία, εξάλλου, δεν υπήρξε πάντοτε πατρώα, ενιαία και καθαρά Ελληνική, ούτε πάντοτε και από όλους τους Έλληνες ήταν σεβαστή.

Η Εκκλησία μάς καλεί να μην ενδίδουμε στην δόλια, ανιστόρητη και ψευδή παραπληροφόρηση των στρατευμένων εκφραστών της νέο-ειδωλολατρίας. Οι Ορθόδοξοι Έλληνες διασώσαμε τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό από την πλήρη κατάρρευσή του, μέσω της Εκκλησιαστικής γλώσσας και υμνολογίας, των Πατερικών κειμένων και της Εκκλησιαστικής μας αισθητικής και της ανάδειξης των αρχαιοελληνικών κειμένων.

Το έθνος των Ελλήνων, αγαπητοί μου, δεν έχει ανάγκη από τους ανύπαρκτους «θεούς» της ειδωλολατρίας. Το προστατεύει ο Αληθινός ζωντανός Τριαδικός Θεός, ο οποίος αποκαλύφθηκε, διά της Υπεραγίας Θεοτόκου, εν Χριστώ Ιησού, στο πρόσωπο του Οποίου εκπληρώθηκε η παγκόσμια προσδοκία του Θεανθρώπου Λυτρωτού. ΑΜΗΝ!